

Ah, opet sastanak...

22. Svibanj 2007.

Svatko od nas bio je na mnogim sastancima. Priznajte, sastanci su èesto nepotrebna gnjavaža, gubljenje vremena. Na nekim sastancima se prièaju prazne prièe, a onda poslije sastanka, u hodniku govori vlastito mišljenje. Još i mi smetaju sastanci na kojima svi uglas vièu, pardon, govore. Dodatno mi zagorèavaju život sastanci na kojima veæina pušiti. Da, znaju biti naporni ti sastanci u našoj hijerarhijskoj civilizaciji. Ima li i u neokulturi sastanaka? O, da.

Bez sastanka prije godinu dana, možda ne bi bilo ni ove zajednice. Pamtim i sastanak u jesen prošle godine, kad smo definirali kako i tko kupuje kuæu. (Bez kuæe nema doma!) I sastanak prvog sijeènja, kada smo zapravo osnovali zajednicu, još pod utiskom Deklaracije koju smo èitali i diskutirali prije i poslije novogodišnje ponoæi. Mnoge sastanke smo održali virtualno, dopisujuæi se elektronski.

Svaki naš sastanak je bio važan, i po neèemu poseban! Nedavno, prošlog petka, sastanak smo održali prvi puta u vrtu, uživajuæi u proljetnom suncu, razigranim pticama (i još razigranijim psima) i trešnjama iz našeg voænjaka. Bio je poseban jer je na njemu bio i naš novi èlan-pripravnik. I jer smo na sastanku, osim o kupovini kosilice i prskanju voæaka, razgovarali i o velikim projektima. O njima æete èitati kada iz sna prijeðu u javu, a to ce biti vrlo brzo!

Dakle, ima sastanaka u neokulturi. A kakvi su? Naravno, bez dima cigareta. Bez vike i bez prièanja svih u isto vrijeme. I ono što je najvažnije, razgovaramo otvoreno i nemamo potrebu, poslije u grupicama pojašnjavati teme sastanaka. Sve dogovore zapisujemo, odreðujemo rokove, i osobu za provedbu. Oh, da i nema efekta koji nameæu svoje neargumentirane stavove.

Nisu sastanci jedino vrijeme kada smo zajedno. Ovaj vikend je u Centru za neokulturu bio teèaj õjotiæa, na kojem je veæina nas sudjelovala. Kao uèitelji, studenti ili kuharice.

Prièu o sastancima æu završiti slikom labirinta života i smrti. Porastao je, staze su zazelenile, povræe veæ raste. Za sada ga redovito zalijevamo (zapravo ga jedino Vlado redovito zalijeva!) i ponekad prošetamo njime. Vjerujem da æemo ubrzo u labirint ulaziti sa vreæom, ili bar košarom. Kao i u ostali dio vrta!